

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Ruska politika na Balkanu.

Ko se je bilo izvedelo, da sta se nepričakovano zjedini Severna in Južna Bolgarska, sodil je svet, da je to delo ruskih diplomatov. S časom se je pa poizvedelo, da se je ta prevrat zgodil proti volji Rusije.

Pa kljub temu smo pričakovali, da se bode Rusija, kot prva slovanska država potegnila za Bolgare. Saj je znano, koliko je storila za osvobojenje bolgarskega življa v poslednji vojni. Koliko ruskih vojakov je palo na bolgarskih tleh in koliko ruske krvi je rosilo bolgarske dobrave.

Toda prišlo je drugače. Rusija se odločno, odločneje nego katera koli država, poteguje zato, da se ustanove popolnem prejšnje razmere na Balkanu. Zato ima gotovo važen uzrok, brez tega bi tako odločno ne postopala, vsaj je prevrat v Plovdivu le to uresničil, kar so Rusi želeli. Saj Sanšefanski dogovor, ki je delo Rusov, ustanavlja ravno tako zjedinjeno Bolgarijo samo še v večjem obsegu.

Toda, če stvar natančneje premostrimo, se nam to ne bode čudno zdelo. Zadosti je, če pomislimo, da angleški konservativci simpatizujejo za združenje

Bolgarov. Salisbury in tovariši gotovo neso prijatelji Rusije in slovanstva. To je jasno, ko beli dan. Ti državniki morajo že imeti kak važen povod, da zagovarjajo združenje.

Na Angleškem se nadejajo, da bode združena Bolgarska močan plot proti ruskemu uplivu na Balkanu. Ko bi se Bolgarija zjedini popolnem sama, vsaj na videz brez pomoči Rusije, bi potem se nič več ne ozirala na Rusijo. Saj smo boš sedaj to videli. Bolgarski listi so takoj zatrjevali, da so Bolgari najprej Bolgari, potem pa še le Slovani.

Pravi prouzročitelji tega prevrata v Plovdivu bili so Angleži, kateri so vsaj neposredno spodbujali Bolgare k temu prevratu. Njih namen bil je na ta način bolj utrditi angleški upliv v Bolgarskej.

Na Angleškem se posebno boje, da ne bi Rusija kedaj posegla po Carigradu. Zategadelj bi radi ustanovili močno Rusiji neprijazno Bolgarijo, ki naj bi z Rumunijo vred zabranjevala za vselej uhod ruskim četam v Carigrad.

Rusi sicer ne nameravajo Carigrada neposredno prisvojiti, kajti to bi škodovalo Rusiji samej. Prej ali slej bi morali prestolnico prestaviti na bregove Bospora. K temu bi jih silila vabljivost tega kraja, milo podnebje, prirodne krasote, poleg tega pa še veliki zgodovinski pomen tega mesta, zlasti za pravoslavje. Navstalo bi v Rusiji neko gibanje proti jugu, katero bi razvoj države, zlasti severnih krajev oviralo.

Rusija je pravoslavna država in zanjo kot tako ima silno velik pomen starodavni Bizanc. Zategadelj si prizadeva, da bi prej ali slej v tem mestu ustanovila tako upravo, ki bi bila bolj ali manj zavisna od nje. Zaradi tega Rusija nikakor ne more dopuščati, da bi jej kdo zgradil pot do tega mesta. Slišali smo takoj, ko se je govorilo, da bi vlasti zajamčile neutralnost Rumunije, kako so se odločno izjavili ob Nevi, da Rusijo v to ne more dovoliti, ker bi tako bila ločena od Balkana.

Pa tudi še druge važne vzroke imajo v Rusiji proti združenju Bolgarov. Rusija je prva slovanska in prva pravoslavna država. Zato jej je na tem, da prepreči mejsebojne prepire mej posamičnimi slovanskimi in pravoslavnimi narodi.

Ko se je pa zaznalo, da so se Bolgari zjedini, oglašili so se takoj Srbi in Grki proti temu, in

nevarnost je navstala, da ne navstane kak boj mej temi narodi. Tak boj bi pa utegnil pravoslavju in slovanstvu mnogo škodovati, zabraniti se pa lahko ne da drugače, kakor, da se ustanovi status quo ante. Tak boj bi utegnil usekati krvave rane v slovansko meso, in preteklo bi mnogo časa, predno bi se zacelile. Mej srbskim in bolgarskim narodom utegnil bi navstati jednak spor, kakor je mej Rusi in Poljaki, ki je že toliko škodoval slovanstvu in še sedaj ni poravnán.

Da je temu tako, nam spričuje poleg izjav ruskih vladnih listov to, da Rusija sprva ni tako odločno bila proti združenju, kakor je sedaj, ko je izvedela, da se Srbija pripravlja na boj proti Bolgarom. Car je v Kodanji celo prijazno bil vsprejel bolgarsko deputacijo.

Res bi se morda posrečilo Rusiji odvrniti boj mej Bolgari in Srbi, ko bi Stara Srbija pridružila se Srbiji. Toda to bi težko šlo, kajti Turčija bi morda branila to provincijo. To bi pa okrepcalo sedanjo vlado v Srbiji, ki je Rusom naravnost nasprotna in nikakor ne goji pravega slovanskega duha, ampak duh zapadne Evrope. Slovanska Rusija zaradi tega ne mara sedaj povekšati Srbije. Ko bi se pa razmere v Srbiji spremenile, bode pa v to jako rada privolila.

Povekšana Srbija bi pozneje tudi utegnla služiti za dobro orodje sovražnikom slovanstva proti ruskemu uplivu na Balkanu.

Pa še jako važen verski pomislek ima Rusija proti povekšanju Srbije in Bolgarije. Kakor je znano baš slovanska stranka v Rusiji visoko ceni pravoslavje. Ko bi pa Bolgari zjedini se s pomočjo zapadnih držav in bi Srbija se povekšala vsled avstrijskega upliva, utegnili bi ti dve državi prestopiti h katoličanstvu. V Srbiji je vlada že tako marsikaj storila, kar se ne strinja prav s pravoslavjem.

To so uzroki, da Rusi sedaj neso za zjedinenje Bolgarov. S tem pa ni rečeno, da ne bi Rusi kdaj pospeševali zjedinenja tega naroda. To se bode prav gotovo zgodilo. Toda Rusija hoče zjediniti Bolgare s svojo pomočjo, in v zjedinjenej Bolgarski pridobiti prijateljico, katera bode podpirala njene namere na Balkanu. Pa tudi Srbom Rusija ne bode odrekala svoje pomoči, ako nastopijo bolj slovansko politiko. Rusi želé, da bi spremembe na Balkanu

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Češki spisal Svatopluk Čech.)

(Dalje.)

XVI.

Konečno dvigne se Stoklasa in reče: Ne rad, ne rad ločim se od tega povabnega mesta, toda morava iti. Vedite, da ni naša pot brez namena. Hočem danes priti do neke vasi, kamor sem naznanil svoj prihod žo pismeno znanemu imovitemu kmetu, pod kojega streho bodeva stanovala nekaj časa.

Odideta iz lesa. Solnce je pražilo že z najvišje točke obzorja in brzo pokrijó njiju čeli potne kaplje. A po kratki hoji dospeta do hiše s sivo leseno streho, pod kojo je razkladalo nekoliko košatih dreves žarivi sneg svojega cvetja. Očrneli slamnati venec pod desko oglašal jima je krčmo.

Unideta. Postavni krčmar, s temnim, grdo obritim obrazom, pozdravi ju z nemim premaknenjem gobaste baržunaste čepice in se vzdali po pivo.

Tu je bilo za Stoklaso kakor navlaš. Upo-

zori sodruga na okajene tramove na nizkem stropu, na surovo nebarvavo mizo in stol, na veliko iz koskov barvanega stekla sestavljeno podobo Bogorodice, na iz prediva spleteno šibo od zad in sosebno na vitko pepelnasto kokoš, ki je šetala po umazanem tlaku, počasno tolčeč s kljunom.

Ko se krčmar vrne s pivom, hoče kuro odgnati; a Stoklasa mu zabrani: „Ah, ne odganjajte te prijazne živalice! Saj dava baš njena prisotnost največji povab tej izbi. A dovolite, prijatelj, s katero besedo ste odgnali to putko?“

Krčmar izbuli oči na Stoklaso, kakor bi ne razumel njegovega vprašanja.

„Morda me ne razumete?“ ponovi profesor. „Hočem vedeti, kak izraz ste rabili odpodivši to živalico?“

Krčmar navali iz nova oči na vprašatelja, pogleda Vojteha in na strop ter si mane prste.

„Kako ste klicali na njo, da bi ostavila izbo?“ ponovi razumneje Stoklasa.

„Ali to vender —“ zakliče krčmar v zadregi, res nevede, ali naj dvomi o pameti tujega gospoda ali naj se smeji dovtipu, kojega ni razumel.

„Niste li klicali: „Kš! Kš!“

„No, klical sem!“ potrdi krčmar premišljeno in temni njegovi obraz se razjasni k usmehu.

„Tako se vender odganjajo kure.“

„In drugače jih ne odganjate pri vas?“

„No, tudi drugače — z ного, s krepelcem — vsakojako!“ In krčmar se smeje pri tem s celim obrazom.

„Prvo zrnice!“ obrne se Stoklasa k Vojtehu: „Zapišite si onomatopoe: Kš! Kš! pri odganjanju kur.“ O, ti izrazi so nad mero važni in za duha besede znameniti. Običajno se ne opažajo sosebno.

„Mili prijatelj!“ pokliče na to gostilničarja, ki se je po razgovoru z njim usedel na klop pri peči, vrté glavo in z raziskajočim pogledom po gostih se naslanjal na brado.

„Nimate nič jedila?“

„Morda bi lahko moja žena kaj pripravila. Narejenih jaje, kur —“

„Gotovo ni nič?“

„Ni. Morda bi mogel poslužiti s kruhom, maslom in sirom?“

„Ah, da. To nam prinesite. Imače domači kruh, to se razume. In surovo maslo?“

„Baš natolčeno.“

koristile vsemu slovanstvu, in utrdile prijateljstvo mej slovanskimi rodovi, ne pa bile kal mejsebojnega sovraštva.

Iz banovine.

V Zagrebu 24. oktobra.

Zopet nov junaški čin bana grofa Khuen-Hederváry-ja! Danes bi imela biti volitev narodnega zastopnika za I. izborni kotar v Zagrebu. A zjutraj pred 8. uro, tedaj malone tik pred volitvijo, nabil se je po voglih oglas gradskega poglavarstva, da je volitev denašnja ustavljena. Lahko si je misliti, da je meščanstvo bilo vzbunjeno, zlasti, ker se je del meščanstva že napotil bil iz najbolj odmaknenih krajev v mestu na volišče. Pred poludnem izdalo je gradsko glavarstvo še drug oglas, v katerem ban grof Khuen-Hederváry pravi, da je zategadelj obustavil denašnjo volitev, ker gradsko poglavarstvo ni najmanj deset dni pred dnevom volitve razpisalo mesta in začetka volitve. Jalov razlog, ki se mora smešati zdeti zadnjemu črevljarskemu učencu! Banov oglas namreč sam trdi, da je gradsko poglavarstvo volitev razpisalo dne 14. oktobra; oglas, da ima volitev v I. kotaru Zagreba biti 24. oktobra, bil je uvrščen v službene novine od 14. t. m. in istega dne je isti oglas bil pribit za vsakega povsod v volitvenem kotari. Kako torej, da bi volitev ne bila oglašena deset dni pred tistim dnem, kadar se je zvršiti imela? Kako se tedaj more kaj krivnje podtikati gradskemu poglavarstvu, kakor to zelo odkrito stori banova prepoved? A ne samo to. Vlada je sama dan volitve določila na 24. t. m., naznanila pa je to gradskemu poglavarstvu še-le 13. t. m. Vlada je torej morala znati, da se volitev po gradskem poglavarstvu ne bo razpisala mogla pred 14. dnem t. m. In ta ista vlada je ta, prav za prav svoj nedostatek, baje opazila šele sinoč, kasno ob 10. uri zvečer!

To ljudem oči odpira! Razlog, da se je preložila volitev, je v tem, da vladna stranka, rectius ban še nema svojega kandidata. Prvi volilni okraj Zagrebški je zelo važen, ker v njem volijo inteligentni, svobodni pa tudi vezani volilci. Do 1871. leta je volil ta kotar vladnega privrženca, 1871. in 1872. leta pa je prodrli kandidat opozicije. Od tega leta pa do pred kratkim, ko se je odpovedal, zastopal je ta okraj Nikola Krestić, pristavi vladne stranke. Vlani ni veliko manjkalo, da je bil zmogel opozicijski kandidat. Pogleli, a letos, ko je vlada tako dalječ zabredla, bi bilo uprav čudo, da bi v sabor bil poslan kandidat, ki bi vlado podpiral. Če je najkonservativniši političar Krestić izjavil, da ne more več hoditi z današnjo saborsko večino, potem je pač več ko verjetno, da se je javno mnenje zelo prerodilo protivo vladni hoji. V vsem tem si je gradjanstvo izbralo kandidatom učenega in izkušenega opozicijskega dra. Derenčina, čegar zmaga je tedaj gotova. Odbor vladine stranke je te dni sedel permanentno, sedel do sinoč, a ni mogel dobiti kandidata. Prišla pa je druga pomoč, ban se je menda sinoč vrnil, in danes zjutraj smo — čitali po voglih.

Trgovinska in obrtna zbornica

imela je dne 9. oktobra 1885 svojo redno sejo, kateri je predsedoval nje predsednik g. Josip Kušar v navzočnosti vladinega zastopnika g. c. kr. dvornega svetnika Rudolfa grofa Chorinskega.

Pri frugalnem tem obedu govoril je Stoklasa Vojtehu: „Opazili ste, da ni položil na mizo črne kure! To bi prinesla silo v hišo. Kako lepo porošeno in zlato cvelo je to maslo, kaka vonjava — čutite iz njega vonjavo vseh vzpomladnih cvetov. Vam ni li ta priprosti obed stokrat ljubši, nego ti večni praški beafsteaki, pražule in kotleti!“

Vojteh se sicer ni prejedel teh na zadnje omenjenih jedil, vendar je moral priznati, da je kruh, maslo in sir izborni.

Po obedu vpraša profesor gostilničarja: „Dobri mož, ste res srečni?“

„No, ni li dobro —“

„Imate najbrž dobro ženko in lepe otroke?“

„Prav dobre. Imam jednega sina in ta sedi v kriminalu.“

Stoklasa spusti ustrašen nož iz roke. „In kaj je storil?“

„Oropal je žida. Čemu o tem praviti? Sem vesel, da sedi ta potepuh za mrežo.“

Ni čuda, da se je vnetost profesorjeva po tem razgovoru znatno ohladila. Čez nekaj časa se je v duhu pomiril s krčmarjem. Kaj more za malo-

Seje so se udeležili sledeči gg. zbornični svetniki: Ivan Dogan, Oroslav Dolenc, Ivan Nep. Horak (podpredsednik), Pongrac Eihelter, Alojzij Jenko, Janko Kersnik, Karl Luckmann, France Omersa, Mihael Pakič, Ivan Perdan, Josip Ribič, Fran Ks. Souvan, Filip Supančič in Jarnej Žitnik.

Predsednik konstatuje, da je v sklepčnost dovoljno število zbornikov navzočnih, otvori sejo in imenuje overovateljske zapisnike denašnje seje gospoda Karola Luckmanna in Frana Ks. Souvana.

Potem poroča zbornični predsednik, da je prejel od gosp. c. kr. deželnega predsednika barona Winklerja sledeče pismo: „Vaša blagorodnost! Vsled brzojava gosp. vrhovnega pobočnika Nj. Veličastva g. m. barona Popp-a blagovolilo je najmilostneje Nj. c. in kr. apostolsko Veličanstvo zahvaliti se Vašej blagorodnosti za čestitanje na najvišji imendan, katero ste sporočili v imenu trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani.

Čast mi je, da to Vašej blagorodnosti dam na znanje.“

Zbornica je to poročilo radostno na vêdo vzela.

I. Zapisnika z dne 19. junija in 28. avg. 1885 se potrđita in na znanje vzameta.

II. Zbornični tajnik poroča v imenu odseka o nekaterih preuredbah colne tarife z dne 25. maja 1882. leta.

Odsek je radostno vsprejel namero vis. c. kr. vlade, da hoče uvesti one gospodarstvene naredbe, ki bi utegnile preteče oškodovanje domačih proizvodov in rušeča trgovinska razmerja najprej kolikor možno vspešno olajševati, polagoma pa tudi odpraviti jih. Odsek pripoznava tudi, da je v to svrhu pred vsem najnujnejše sredstvo colna novela in se vjema z razlogi, kateri so vis. c. kr. vlado vodili, da poviša colnino.

Avstro-ogerske obrti, kakor tudi kmetijstvo in gozdarstvo imajo pravico zahtevati zaščito, ki ga potrebujejo v svoj obstanek in razvoj. Carina naj bi pa tudi zravnila nejednakosti obdavčenja. Bremana, ki jih nosi domači proizvodnik v neposrednih in posrednih davkih, v občinskih in deželskih dokladah, so mnogo večji nego jih ima inozemec. Poleg teh ima inozemec ceneji denar in nižje prevozne tarife; ne gledé na to, da morajo mnoge obrti v Avstro-Ogorskem še razne neprilike premagovati, ki jih inozemec niti ne pozna, tako na primer obrt za železo.

Držeč se teh načel priporočil je odsek v vzprejem vis. c. kr. trgovinskemu ministerstvu o nekaterih tarifnih točkah ali splošne colne tarife z ozirom na colno novelo sledeče poročilo.

1. Za tarif. šte. 58. „Vosek, bel, rumen in barvan (tudi rastlinski vosek)“.

V voskini obrti je izdelovanje ubeljenega čebelinega voska važen zaslužek, katerega korist sedanja carinska tarifa ne štiti. Ubeljen čebelin vosek je vender prav gotovo izdelek, vkljub temu je stavljen v jedno vrsto z rumenim čebelini voskom, kajti od obeh od izdelka in surovine se pobira po tarif. šte. 58 jednaka uvoznina s 5 gld. na 100 gld. in vender je cena surovega rumenega čebelinega voska le 130 do 160 gld. nasproti onej belega (ubeljenega) čebelinega voska s 200 do 250 gold. za 100 kg. Omenjena carina 5 gld. pristaja izdelku s 2—2½% vrednosti, kar je z ozirom na njegovo ceno vender le premalo.

pridnega sina? Sedela sta dolgo, dolgo v krčmi in njijino stanje se je najedenkrat poživilo. Stoklasa se je trudil, da bi izlekel iz krčmarja kake narodne pesni ali pripovedi, in Vojteh se je razgovarjal z njim o literaturi in umetnosti. Pri tem so izpili dosti piva, jeli pozneje i narejena jajca in na konec tudi vitko kokoš, ki se je šetala tako prijazno po umazanem tlaku.

Vojteh opozori konečno Stoklaso, da se že temni in da je že čas, da odideta na daljno pot.

A profesor je rekel na to, da bi peš danes ne dosegli svojega namena, da bi jima krčmar posodil ali od katerega sosedu na posodo vzel navadni voz, s slamnatimi otepi počez. Ko je bilo napreženo, izrazi Stoklasa željo, ki se pa ni uresničila, da bi se voz okrasil z nekolikimi vencii iz travniških cvetic.

V diru so se peljali po sivi pokrajini. R-r-r-razkoš-na vožnja! zaklical je za časa profesor, pri čemer je često pretrgaval kak objemnejši kamen polna ceste njegovi navdušeni vzklik. Nekolikokrat je poprosil tudi Vojteha, da si izmenita prostore.

Tako se pripeljeta utrujena v vas k znanemu

Belo ubeljeni čebelini vosek uporablja se prav mnogovrstno v obrti in lekarstvu kakor tudi v domačem gospodinstvu; posebno pa mesto Dunaj ga na leto prav veliko porabi. Toda, žal! ni avstrijski voskini belivec, ki oskrbuje to potrebo, nego Nemčija je, katera s svojimi izdelki preplavuje naše domače trge.

Hanoveransko, ki po lubeurškem vresji prav močno in po najnovejših skušnjah in napredku čebelo goji, ima tudi velikanska belišča za vosek, ki se izključno le z ubeljevanjem čebelinega voska bavijo, in ker doma ceni surov vosek dobiva more tudi izdelek ceno dati. Vsled tega, potem radi nizke niti uštevne avstrijske uvoznine in pa radi cene razpošiljatve v skupnih vozovih z oficijalnimi železniškimi tarifami gospodujejo nemška voskina belišča avstrijske trgovini, posebno Dunajski, tako da se avstrijski obrtnik, ki kupuje drago surovino, imajoč večo upravino in plačujoč visoko prevožno, mora umakniti.

V zaščito avstrijske voskine obrti uvidi odsek za nujno potrebo, da se „beli, ubeljeni čebelini vosek“ izloči iz dosedanje tarifne šte. 58, se postavi kot tarifna točka ter obteži z uvoznino najmanje 25 gld. na 100 kg. Druge stvari v tarifni šte. 58 pa naj bi ostale, ker so, kakor rumeni čebelini vosek surovine, ki jih obrtniki deloma tudi iz inozemstva dobivati morajo.

2. Za tarifno šte. 103. — „Prstí ali zemljine in rudinske tvarine;“ b) „žgane, promite ali zmlete“. Poleg pogodbe je sedaj uvoznina prstenih barv, žganih, zmletih ali izpranih (promite), prosta, in se je zadnji čas uvoz močno pomnožil, v p. l. 1884 čez 384.381 metričnih centov; radi tega preti po inozemskem tekmovalni velika nevarnost obrti prstenih barv. Nemčija s tem ne gospoduje le severnim pokrajinam avstrijskim, marveč je dandanes že na Dunaji tako mogočna, da narekuje tej obrti cene; pa tudi v Ogorsko in podunavske kneževine je zmogovito prodrla Nemčija s to obrtjo. Nemčija ima v Avstro-Ogorsko in posebno v Srbijo in Rumunsko prav ugodne prevozne pogoje in nemška prevozna društva podpirajo obrt še z vedno hasnjivejšimi pogoji.

Italija in Francoska imate v tej stroki tudi veliko prednost nad Avstro-Ogorskim, ker se ondi surovina prirodno v tako lepi kakovosti nahaja, da se v Avstro-Ogorskem tako komaj le po zelo dragem izmivanji doseči dá.

Ker je tedaj inozemstvo tej avstrijski obrti nasproti po navedenih obstojnostih toliko na boljšem, morala bode v kratkem podleči inozemskemu tekmovalju, ako se to vrsto obrti ne zaščiti s primerno colnino. Primerna zaščitna colnina za prstene barve, žgane, izmite in zmlete, je toraj silna potreba, ako naj obstoji ta obrt v Avstriji, in tembolj opravičena, ker se je v novejšem času tudi sosedna država, Nemčija, obkolila proti tuji uvoznji z zaščitnimi carinami.

Odsek nasvetuje tedaj za tarifno šte. 103 b) carino najmanje 50 kr., ki naj bi se tudi v pogodbah ne zniževala. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 27. oktobra.

Hrvatskemu saboru se bode predložil načrt zakona o reformi uprave in budget. Ko bode

kmetu, ki ju je s svojo ženo vzprejel najsrčneje. Bila je to dvojica starih, dobrih ljudi, živčih v bogatstvu in miru. Uvela sta gosta v izbo, ki je bila podobna v svoji opravi popolnem obični meščanski sobi in v koji je le tu pa tam zrl skromno kak ostanek ginočega staročeskega sveta.

Prišla je bila baš v vas mati mlinarica s svojo hčerjo. Ta bila je res zalo dekle iz mlina, polno živjenja, z očmi kakor ogenj in z ustnicami kakor polna črešnja v času, ko jo obletujó snederi vrabci. To črešnjo obletaval je samo nerazločni veseli usmev.

V radost profesorjevo se je pri tej sveži dekliski prikazni mešala samo užaljenost, da na njej pogreša snežnobeke rëse okrog grla, rdeči oprsnik cekine na nedrih in kratko krilce, polno gub. Bila je odeta sicer s prostim, toda meščanskim krojem. Hotela se je z materjo oddaljiti, a dvorljivi Stoklasa jo je zadržal.

Dasi sta gosta proglasila, da sta popolnem sita, pokrila se je vender miza v kratkem s snežnobelim prtom, porcelanasto opravo, brisačo in srebrnim nožem in vilicami.

sabor rešil ti predlogi, bode se zborovanje odložilo. Prvemu zakonu se bode upirala opozicija, ker ima samo namen povekšati upliv vlade.

Ogrov ni zadovoljil govor, s katerim je cesar nagovoril delegate. Prijateljstvo Rusije njim ne ugaja. Razni listi bolj ali manj odkrito izražajo svojo nezadovoljnost zaradi tega prijateljstva.

Vnanje države.

Rusija bode na konferenci odločno zahtevala, da se ustanovi popolni status quo ante. Predlagala bode, kakor „Nörd“ piše, da se odpošlje v Plovdiv mejnarodna komisija, katera bode imela pravico, poklicati turške čete na pomoč, ko bi vse drugo prizadevanje vlastij, Bolgare pripraviti k pokorščini, ostalo brez uspeha. Da Rusija res misli Bolgarom odtegniti vsako pomoč, kaže to, da so ruski častniki, ki so bili v bolgarski službi, začeli odhajati v Rusijo. Sprva jim je bila Rusija zaukazala, da imajo čakati v Sredci daljših povelj, sedaj se je pa že moralo ukazati, da naj se vrnejo v domovino.

Bolgarska vlada odpoklicala je neki poslednje čete iz Skoplja, da je pošlje v tabor pri Slivnici. Na ta način bi bili Bolgari srbskim četam prepustili okraje Trn, Breznik in Skoplje. Iz Vzhodne Rumelije prihajajo slednji dan nove čete, katere takoj odpošljejo proti Srbom.

K **srbske** vojski v Niš odposlalo se je več vojnih telegrafistov. — Srbski kralj neki hoče rajši odpovedati se prestolu, kakor bi pa dovolil kaj, kar bi utegnili ponižati ali pa škodovati Srbiji. In tako ponižanje Srbije zmatral bi neki tudi imenovanje bolgarskega kneza vzhodnjemumeljskim guvernerjem. S tem hoče najbrž Srbija samo uplivati na sklepe velelastij. Da mej vlastmi ni prave jedinosti, kaže to, da so se minuli teden dvakrat posvetovali zastopniki velelastij v Belem gradu o skupnih korakih pri srbske vladni, pa vselej so njih posvetovanja ostala brez uspeha. — „Pol. Corr.“ je dobila od srbske strani dopis, s katerim se poudarja, da je Srbija vedno zmatrala za narodno nalogo pospeševati osvobodjenje Bolgarov. Dogodki so pa pokazali, da Bolgari ne marajo za prijateljstvo Srbije, kajti dali so zavetje vsem srbskim puntarjem. Povekšana Bolgarska bila bi še večja nevarnost za Srbijo, ako se tudi slednja ne povekša. Zategadelj Srbija zahteva povrat k Berolinske pogodbi po besedi in duhu ali pa okrepčanje srbstva. — Proti vsakemu povekšanju Srbije se bode Rusija odločno upirala, kakor se da posneti iz „Peterburgskih Vjedomstij“. Ta list odgovarja „N. fr. Pr.“, katera je izjavila misel, da bi se par bolgarskih okrajev priključilo Srbiji, da je predrzno govoriti, da bi Rusija v tako povekšanju privolila, naj na Dunaji o tem sodijo, kakor hočejo. Prijateljstvo Avstrije je Rusiji dragoceno, kakor hitro bode pa nasprotovalo njenim najvišjim interesom, bode Rusija že našla nadomestilo. Rusija je Rusija ostala in napačno je misliti, da bi prišla na konferenco s programom, ki bi bil njen samomor, in se tam razgovarjala o kosu Bolgarske, katerega bi žrtvovala avstrijskemu prijateljstvu.

Grški ministerski predsednik se je izjavil, da je program vlade, braniti pravice helenstva, kateremu je škodovala ustaja v Plovdivu. V imenu opozicije izjavil je Lombordos, da se strinja z vladno izjavo.

Povedali smo že, da so pri poslednjih volitvah na **Francoskem** nekateri uradniki hudo agitovali proti republiki. Samo temu se imajo monarhisti zahvaliti, da so dobili tako veliko število glasov. Vlada je sedaj sklenila s takimi uradniki jako ostro postopati. Minister vnanjih zadev ustavil je plačo dvema poslanikoma v disponibiliteti, ker sta s preveliko gorečnostjo delala za monarhiste. Ravno tako mislijo drugi ministri postopati. Več prefektov in merov bode gotovo še odstavljenih, prvih tudi prestavljenih.

„A čemu vse to!“ pravi Stoklasa. „Čemu potrebujemo prt, pladnike in brisače?“

„Morda mislite, da bomo jeli vsi iz jedne skleda in brisali si usta z rokavom,“ smeji se Proháška, kakor so klicali starega krčmarja.

„Seveda, da sem tega pričakoval. Kolikor vem, je tak način večerjanja na kmetih hvalni običaj. In kaj bomo še čez potrebo použili?“

„Pripravila sem juho in rezke,“ odgovori gospodinja.

„Rezke! Tako! To je venec vsega. Rezki, pred kojimi bežim iz Prage. Ah, s tem ste nevedé dragi prijatelji, izgnali iz svoje domačnosti novi kos prostega nimba, od kojega sem obklopoval že v duhu. Pričakoval sem zares krop in s poprom posipano kašo.“

Dobri ti ljudje gledali so početkom na profesorja z začudenimi očmi, vendar vedno bolj z odkritosrčnejšim smehom.

Nevrlo je jedel učeni gospod juho, rezaje pri tem usta z ostro kositarjevo žlico, ki si jo je vendar izprosil za se in za Vojteha. Procháška in obe materi so nanesli besedo na stvari, njemu jako drage,

Republikanska stranka na **Španjskem** se zopet močno giblje. Minuli teden so se po Madridu širili republikanski oklici. Dve osebi, ki sta je širili, so zaprli.

Angleški minister za Indijo, lord Churchill, govoril je na nekem shodu o birmanskem vprašanju. Rekel je, da bode Anglija najbrž morala si prisvojiti to deželo, kajti tam ima jako velike interese. — Parlament se bode razpustil 18. dan novembra.

Papež pisal je pismo **japonskemu** cesarju in mu čestital k napredku v njegovej državi in ga prosil za varstvo kristijanov. Apostolski vikar južno-japonski izročil je 12. dan septembra to pismo cesarju. Cesar mu je zagotovil, da bode skrbel, da bodo uživali v njegovi državi kristjani iste svobodščine, kakor drugi državljani. Cesar odpošlje v Rim izrednega poslanika, da izroči papežu pismo, v katerem se mu bode zahvalil za njegovo pismo in skazano zaupanje.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je prebivalcem v Beli peči, Ratečah, Kranjski gori in na Dovjem, po zadnji povodnji poškodovanim, 2000 gld.

— (Premeščanje.) Gospod M. Kert, stotnik v domačem pešpolku št. 17. premeščen je k 18. pešpolku v Kraljevi Gradec. Ne glede na to, da je bil gosp. Kert obče priljubljena oseba, nam njegovo premeščenje tudi zaradi tega ni ljubo, ker se v domačem polku število častnikov, ki bi bili popolnem zmnožili slovenščine, vedno bolj krči.

— (Za četrto zasedanje) porotnega sodišča v Ljubljani določeni so: deželne sodnije predsednik g. Fran Kočevar prvomestnikom, gg. deželne sodnije svetnika Ludovik Ravnika in Julij Ledenig njegovima namestnikoma.

— (Francoska akademija) je sklenila Volney jevo darilo za linguistiko, zlato svetinjo vredno 1500 frankov, podeliti Graškemu prof. H. Schuchardtu za njegov: „Slovansko nemški in slovansko italijanski slovar.“

— (Državni železniški svet.) Za jensko zborovanje državnega železniškega sveta, katero pričelo se je danes na Dunaji, predlagal je član g. Luckmann iz Ljubljane, a) da bi se predrugačil zimski vožnji red na progi od Trbiža do Ljubljane; b) da bi se uvedle direktne tarife za postajo Ljubljansko ter c) da bi se razširil, oziroma premestil kolodvor Ljubljanski.

— („Slovensko del. pevsko društvo Slavec“) priredi do konca t. l. še dve veselici in sicer prvo 15. novembra t. j. Martinovo nedeljo s plesom v tukajšnji čitalniški restavraciji, drugo na Silvestrov večer. Natančnejši spored naznanil se bode po plakatih in slovenskih časopisih. — Ob jednem smo naprošeni naznanjati, da se početkom meseca novembra prične zopet pevska šola za začelnike. Taisti, ki žele v to šolo ustopiti, oglasijo naj se pri društvenem pevovodji g. S. Stegnarji v pevskih vajah, katere so vsak ponedeljek in vsako sredo od 8. do 9. ure zvečer v Gospodskih ulicah št. 8. I. nadstropje. — Prihodnjo nedeljo 1. novembra t. j. v praznik Vseh Svetnikov bode pa društvo „Slavec“ popoldne ob 4. uri pelo žalostinke na Bleiweisovi in Jurčičevi gomili na tukajšnjem pokopališču.

— (Na vinarški in sadjarski šoli na Slapu) bode v četrtek, 29. dan t. m. zjutraj od 9—12. ure javna preskušnja.

in pripovedovali dosti veliko zalogo vraž, povestij, recil in bivših narodnih običajev, kojih so se spominjali iz nežne mladosti. Gost jim je pravil o Ježibabi in Velesu, o Lelu in Polelu in drugih podobnih stvareh, ki so slušatelje ne malo zanimala.

Kmalu se spoji z njimi ožje in povzdigne časo dobrega melniškega vina, peva je: „Daj nam gospod Bog zdravje v tem našem kraju, daj nam gospod Bog zdravje, daj!“

Vojteh je gledal za tem zalo dekle iz mlina. Ko jo prvi pot pogleda v iskre oči, zganilo ju je to kakor elektriška iskra, in zdelo se mu je, kakor bi ga duša njegova vlekla za vrat v njeno usmelo, žarljivo globino. Pozneje se ji pridruži in zve od nje mej drugim, da ne ve nič o Byronu in Mussetu, da je bila nekaj časa v Nemcih na izgoji in da je doma vendar najboljše.

Ko pozneje mlinarica s hčerjo odide, pokazeta gosta naklonjenost k spanju in Procháška odpre bližnjo sobo, kjer so že plule zapeljivo snežnobeke rjuhe odgrnjenih postelj.

„Menda ne mislite, prijatelji!“ oglesi se Stoklasa, „da sem prišel zato na kmete, da bi ležal

— (Protisemitsko društvo) na Duna (Oesterreichischer Reformverein) razpošilja obrtnikom v podpis neko peticijo z naslednjo okrožnico: Geehrter Herr!

Unser Sonntag ist in Gefahr!

Der Judengenosse Dr. Menger will ihn uns nehmen!

Sorgen Sie bei allen Ihren Bekannten, dass die beifolgende Petition zahlreich unterschrieben werde. — Wohnung und Stand ist beizusetzen, damit man nicht glaubt, es seien Strohmänner. Auch Gehilfen können unterschreiben.

Wir erwarten von Ihnen wenigstens zweihundert Unterschriften! Die Agitation muss grossartig werden.

Binnen längstens acht Tagen belieben Sie die Petition an Dr. Pattai, Mariahilferstrasse 70, zu senden, der sie im Reichsrathe überreichen wird.

Rasten Sie nicht — es liegt jetzt an uns, den Sonntag zu vertheidigen.

Kolikor so nam nazori naših rokodelcev znani, ostali bodo tej bombastični okrožnici nasproti hladni do dna srca.

— (Za Hrpeljsko železnico) pričelo se je včeraj prvo delo v občini Boršt pri Trstu.

— (Jurijev koledar za leto 1886) je dotiskan. Ker je pa došlo mnogo oglasov, zakasnilo se je razpošiljanje za nekoliko dni. Uredništvo in upravnistvo koledarja prosi torej p. n. naročnike za malo potrpljenja.

— (Mej Čakovcem in Varaždinom) so 23. dan t. m. promet ustavili, ker je most čez Dravo poškodovan. Temelj mostu, ki je pri normalnem stanju sedem metrov pod vodo, je močno podkopan in gnil, tako da se deloma v vodi premika. Ker je Drava sedaj jako velika in deroča, se je bati, da se most podere.

Najnovejše vesti.

Sofija 26. oktobra. Tukajšnja vlada meni, da konferenca ne bode sklenila „status quo ante“. Vse naredbe vlade naperjene so proti Srbiji. V soboto po noči odpotoval je knez na mejo, včeraj popoldne vrnil se je nazaj. Tukaj se govori, da so se Bolgari s Srbi že spoprijeli. Včeraj popoldne dospel je zopet jeden polk iz Jambolija. Knez pozdravil je vojake z besedami: „Pozdravljeni bratje v prvostolnici zedinjene Bolgarske! Naši bratje, Srbi, postali so naši sovražniki. Vi ste poklicani, da Bolgarsko pred njimi branite.“ Zdravje mejvojaki izvrstno. Vse je močno razkačeno na Srbe. Iz Rumelije dobajajo čete pevajo bojne pesmi, v katerih se naglašajo boj s Srbi.

Pariz 26. oktobra. Kamnolomi v Chancelade pri Perigneux so se zrušili, z njimi pa na griči stoječa vas. Dva mimoidoča ubita, veliko osob zasutih.

Humorne vesti.

* (Mlad domoljub.) V Kraljevem Gradcu obiskoval je 16 letni Bolgar 4 razred tamošnje realke. Ime mu je Vladislav Konstantin, ter je sin nekega državnega uradnika. Ko je zvedel, kaj se je zgodilo v njegovej domovini, pisal je takoj svojim starišem, da mu pošljejo denarje, da odpotuje domov, ter ustopi kot prostovoljec v bolgarsko vojsko. Ker ni dobil od doma na svoje pismo nikakega odgovora, je zblaznel in morali so ga dati v bolnico. Upanje je, da ozdravi.

na prašnatih pernicah?! Če se nama hočete prikupiti, peljite naju na pod, — saj seno imate tam?“

„Ali, ali, kake so te šale?“ zakliče gospodinja, „Menda si ne domišljate, da bi dopustili, da bi tako imenitna in priljubljena gosta —“

Profesor pa je ostal pri svojem. Nastal je dolg prepir mej njim in mej materjo, koji je končal Procháška s smehom rekoč: „No, pusti ju, ako že vsekako hočeta! Za jedno noč ne bode nič hudega. Naj jima Jože tja posveti.“

Kmalu na to sta stopala oba Pražana po be-raški na pod za svetečim in svoja široka usta zakrivajočim Jožem. Tam ju vede hlapec v seno. Ugasnili so radi opreznosti luč in se ulegli v seno.

„Si li morete predstaviti posteljo Salomonovo?“ vpraša čez nekaj časa starejši.

Mlajši molči.

„No, ne menjal bi z njim. Vse dišave Arabije se ne mogo primerjati nebeski vonjavi tega sena.“

Vojteh upiral je molče vzdigaje oči na veliko belo luno, zrečo skozi špranje desk na stenu.

(Dalje prih.)

* (Kraljedvorski izgredi.) Včeraj začela je pred okrožnim sodiščem v Kraljevem Gradcu konečna obravnava o izgredih, o katerih se je zadnji čas po vseh avstrijskih listih toliko pisalo. Zatoženih je 51 oseb, izmed katerih jih je 5 nemške narodnosti. O izidu bomo poročali.

* (Pri zadnjih volitvah na Franco-skem) bilo je oddanih okrog 8 milijonov glasov. Od teh dobili so monarhisti 3 1/2 milijona, zmerni republikanci 2,100.000, radikalci skoraj 2 milijona, neodvisni pa 400.000 glasov. Pri volitvah leta 1881 so pa dobili od oddanih 7 milijonov glasov republikanci 5.400.000, monarhisti pa le 1,600.000 glasov.

* (Ruskemu komunikacijskemu ministertvu) došli so novi predlogi zaradi sibir-ske železnice in vsled tega bodo bržkone premenili nekoliko že odobreni projekt, tako, da ta železnica ne pojde, kakor poprej določeno, v Samaro, temveč v Muran in Ufe, in postala bi tedaj Moskva središče, iz katerega bi se vila sirska železnica.

* (Psa cesarjevega Rudolfa) zadela je tragična osoda. Žival se je bila poslala v Stockerau gozdarju Rottnerju, da je izvežba za lov. Pes je pa gozdarju ušel. Čez nekaj časa se je zvedelo, da je psa ujel sin nekega železniškega stražnika. Ta ga je ubil in delavci so meso pojeli, kožo je pobil nek drug stražnik. Omenjeni morali se bodo sedaj zagovarjati pred Stockerauskim okrožnim sodiščem.

* (Madame Cordier.) Nedavno je umrla v Parizu jedna prvih lepote družega cesarstva, madame Cordier, sestra marquisa de Galliffet. Pripadala je spremstvu cesarice Evgenije. Na Napoleonovem dvoru se je odlikovala ne le s svojo lepoto, ampak tudi z razuzdanostjo. Več tujih knezov in diplomatov je bila zamotana v svoje mreže. Mnogim slikarjem bila je za model, in večina podob nagih žensk, ki so krasile sobo cesarice, bilo je po njenem telesu slikanih. Nekdaj je bila obrnila nase pozornost tudi nekega ruskega velikega kneza, ko je bil ta obiskal Pariz. To je opazila cesarica in hotela je porabiti iz političnih ozirov to slabost velikega kneza. Na dvornem plesu vprašala je cesarica velikega kneza, katera dama da mu najbolj dopada. Veliki knez je najbrž slutil, kaj cesarica namerava in je odgovoril hladno: „Odpustite gospe, jaz sem barbar, zategadelj mi nobena druga dama ne dopada, kakor moja soproga.“ Od tistega dne se knez za madame Cordier ni več brigal.

* (Tekoča ogljenčeva kislina) se v novjšem času izdeluje v velikih množinah v tovarnah. Vsak mesec se je izdelala 35.000 do 60.000 kilo. Njena poraba se veča od dne do dne in vedno se še najde kaka nova poraba. Tovarne za izdelovanje tekoče ogljenčeve kisline so v Berlinu, na Reni, v Essenu in na Švicarskem. Prodaja se v ozkih, hermetično zaprtih cilindrih, v vsakem po osem kilo tekoče ogljenčeve kisline, zgoščene pri 36 atmosferah in temperaturi 0° C. Kilo ogljenčeve kisline velja 1 1/2—2 mark, samo posoda se posebej zaračuna. Ta kislina se potrebuje za penenje piva v gostilnah in fabrikacijo mineralnih vod, pri čemer jeden kilo kisline zadostuje za 400 malih steklenic. Razen tega se potrebuje po plavžih, da se dobiva trdnjša kovina, nadalje za napravo torped, kakor dvigajoča sila, in za gašenje požarov. Nek Herbert je uporabil to kislino za gonjenje uličnih lokomotiv. Posebno veliko ogljenčeve kisline se potrebuje za umetno napravo ledu. S to kislino se tudi lahko hladi zrak po gledališčih, koncertnih dvoranah, in družih taci prostorih. Ravno tako se rabi po umetnih ledenicah, pri prevažanju svežega mesa, rib in družega tacega blaga.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe, ki bolehalo za želodčevim katarom in krčem, se hitro ozdravijo s prstnim „Moll-ovim Seidlitz-praškom“. Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (11-7)

Loterijske srečke 24. oktobra:

V Trstu: 3, 89, 51, 47, 79.
V Linci: 68, 29, 54, 40, 56.

Tujci:

25. oktobra.
Pri **Mollu**: de Masse z Dunaja. — Maly iz Bele peč. — Weltman, Wile z Dunaja.
Pri **Mollu**: Fruhman iz Grada. — Koblar iz Reke.
— Baron Somaruga iz Gorice.
Pri **avstrijskem cesarju**: Auður iz Grada. — Tajeršu iz Celovca.

Umrla so v Ljubljani:

23. oktobra: Ignacij Praprotnik, čevljarjev sin, 14 mes., Kurja vas št. 16, za božjastjo. — Marija Paternost, pismonoševa žena, 64 let, Stari trg št. 16, za vodenico. — Alojzija Milohnoja, agentova žena, 45 let, Pred Prulami št. 27, za jetiko. — Josip Resnik, kaplan, 35 let, Sv. Florijana ulice št. 26, za vnetjem možganov. — Mihajl Vrbovec, delavčev sin, 25 dnij, Opekarska cesta št. 20, za božjastjo.
24. oktobra: Ana Jaki, gostija, 78 let, Rožne ulice št. 33, za kapom.
25. oktobra: Karol Gorše, železniškega čuvaja sin, Poljanske ulice št. 18, za davico.
26. oktobra: Janez Kuhar, umirovljeni poštni konduktor, 67 let, Cerkvene ulice št. 5, za mrzlico in razkrojenjem krvi. — Marija Košir, hišnega posestnika hči, 25 et, Stari trg št. 5, za plućnico.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V deželne bolnici:

22. oktobra: Peter Pirš, žagar, 45 let, za oslabilenjem. — Gašper Veseljak, dninar, 25 let, za jetiko.
24. oktobra: Janez Suhadobnik, dninarjev sin, 4 mesece, za katarom v črevesu.
25. oktobra: Urša Korbar, gostija, 75 let, za vodenico.

V vojaške bolnici:

24. oktobra: Josip Ivič, računski podčastnik, 32 let, za plućno tuberkulozo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
25. okt.	7. zjutraj	726.50 mm.	10.8° C	z. szh.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	727.20 mm.	15.2° C	z. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	728.44 mm.	7.4° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 12.5°, za 3.4° nad normalom.

Vremensko poročilo 26. oktobra. Izjemši zapadne Evrope je zračni tlak povsod pal. Najnižji je na Škotskem (730 mm.) Vetrovi so v Avstriji slabi, drugod močni in zapadni. Nebo oblačno, v več krajih dež. Temperatura raste na vzhodu in pada na zapadu. Na Jadranskem morju sciroko, na Siciliji vihar. — Pričakovati oblačno največ deževno in hladno vreme.

Dunajska borza

dné 27. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 45	kr.
Srebrna renta	82 " 70	"
Zlata renta	108 " 95	"
5% marcna renta	99 " 55	"
Akcije narodne banke	865 " —	"
Kreditne akcije	2.3 " 75	"
London	125 " —	"
Srebro	— " —	"
Napol.	9 " 95	"
C. kr. cekini	5 " 95	"
Nemške marke	61 " 50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 126	" 25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 170	" 50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 90	"
Ogrska zlata renta 4%	98 " 60	"
" papirna renta 5%	90 " 90	"
5% štaterske zemljišče odvez. oblig.	104 " —	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 115	" 75
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 " 40	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 " —	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " —	"
Kreditne srečke	100 gld 175	" 75
Rudolfove srečke	10 " 17	" 50
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 98	" 50
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	183 " —	"

Jovana Ničman, vdova **Košir-Jeva**, naznanja v svojem in v imenu svojih otrok, **Janeza**, **Amalje** in **Josipa**, isto tako v imenu vseh sorodnikov prežalostno vest, da je Bogu Vsemogočnemu v njegovih neizvedljivih sklepkih dopadlo poklicati v boljše življenje preljubljeno hčer, oziroma sestro, gospodičino

MARIJO KOŠIR,

ki je previdna s svetimi zakramenti po daljšem trpljenju danes zjutraj ob 5. uri preselila se v večnost.

Truplo drage pokojnice se bode vzdignilo v sredo 28. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše zalovanja Stari trg št. 5 in bode pokopano v lastnem grobu.

Sv. maše za dušo ranjke se bodo brale v mestni župnijski cerkvi pri sv. Jakobu.

V Ljubljani, 26. oktobra 1885. (630)

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	gld. 1.—
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	" 1:50
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	" 0:70
IV. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	" 1:20
V. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	" 0:70
V. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	" 1:20
V. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	" 0:70
V. zvezek, nevezan po elegantno vezan po.	" 1:20

Ako pa tudi odajemo vsak posamični zvezek, vender se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I.—V. zvezek 3 gld. 50 kr. Za vseh prvih pet lepo vezanih zvezkov 6 gld. vseh prvih deset lepo vezanih zvezkov pa 11 gld. — Naročnina se pošilja najprikladneje s poštami nakaznicami pod naslovom: gospod Jos. Staré v Ljubljani, Marije Terezije cesta 5.

Naročniki prejemaajo knjige franco. (22—37)

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naročijo skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dru. Jos. Staretu v Ljubljano naročilno svoto 6 gold.

Odbor za Jurčičev spomenik.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal *René Lefebvre*. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal *A. J. Maksimov*. Poslovenil *J. P.* Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof *A. K. Tolstoj*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal *M. Lermontov*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

No v.

Roman. Spisal *Turgenjev*, poslovenil *M. Mdoerh.* — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal *A. S. Puškin*, poslovenil *J. P.* — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal *dr. Ribič*. — Životopisje, spisal *Rajč Bož.* — Prešeren, Prešerin ali Preširen, spisal *Fr. Levstik*. — Telečja pečenka, novela, spisal *J. Jurčič*. — N. Machiavelli, spisal *dr. Ribič*. — Pisma iz Rusije, spisal *dr. Celestin*. — Trstovo z grozdem na Ruskem, spisal *dr. J. Vošnjak*. — Čegava bode, novelica, spisal *J. Ogrinec*. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal *J. Jurčič*. Velja 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal *Viktor Cherbuliez*, poslovenil *Davorin Hostnik*. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal *H. Réville*, poslovenil *Davorin Hostnik*. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal *E. Laboulaye*, poslovenil *Davorin Hostnik*. Velja 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Hiša

na lepem kraju v trgu **Šent-Vid na Vipavskem**, s prostornim dvoriščem, izvrstnim vrtom, živinskim hlevom in obokano kjetjo, je na prodaj dne **8. novembra t. l.** po javni dražbi z ugodnimi pogoji. (617—2)

Za mehanični umetni málín na deželi išče se zmožen

delovodja.

Ta mora biti zmožen samostojno voditi delo, znati pisati in nekoliko računati ter biti vešč slovensčine. Stroga poštenost je pogoj. — Kaj več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (625—2)

Erven Lucas Bols, c. k. dvorni zalagatelj, iji, k. nizozem. dvorni zalagatelj,

ustanovljeno leta 1575,

katerih specialitete:

Curacao - Anisette, se dobi v prvih prodajalnicah v (Curacao-sko aniško žganje) deželi. (634—7)

Velika partija 1 (788—117)
ostankov sušna
(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gld.
Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

Lastna skušnja je najboljše!
Kdor dvomi, katero sredstvo bi rabil proti revmatizmu ali bolečemu trganju po udih, kupi naj za 40 kr. steklenico pristnega
PAIN-EXPELLER
z morskim mačkom.
Sedemnajstletna skušnja in mnogobrojni vspehi jamčijo, da se 40 kr. ni zastoj izdalo. Dobi se skoraj v vseh lekarnah*. Glavna zaloga: Lekarna pri Zlatem levu v Pragi, Staro mesto.
* V Ljubljani: E. Birshitz, lekar. V Mariboru: J. W. König, lekar. (613—4)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.